

INEGALITATEA IZOPERIMETRIC

ROXANA MIHAELA STANCIU¹

1. Introducere

Teorema ce urmează î i propune să dea răspuns la următoarea întrebare:

“Dintre toate curbele plane regulate, simple și închise, având aceeași lungime L , care mărginește domeniul cu aria maximă?”.

\mathbb{R} = mulțimea numerelor reale, $\mathbb{R}^2 = \{(x_1, x_2) / x_1 \in \mathbb{R}, x_2 \in \mathbb{R}\} =$

spațiul vectorial \mathbb{R}^2 .

$\langle x, y \rangle$ = produsul scalar a doi vectori din \mathbb{R}^2 .

$E_2 = (\mathbb{R}^2, \langle \cdot, \cdot \rangle)$ = spațiul vectorial euclidian.

Def 1. Fie $I \subset \mathbb{R}$, interval. Se numește curbă în spațiul E_2 ,

o aplicație C^∞ - diferentiabil

$c: I \rightarrow E_2, t \rightarrow c(t) = (x(t), y(t)) \in E_2, \forall t \in I$.

Def 2. O curbă $C: [a, b] \rightarrow E_2$ se numește curbă regulată dacă

$c'(t) \neq 0 \forall t \in [a, b]$

Def 3. O curbă $C: [a, b] \rightarrow E_2$ se numește curbă simplă dacă $\forall t_1, t_2 \in [a, b]$

cu $t_1 \neq t_2$, avem $c(t_1) \neq c(t_2)$.

Def 4. O curbă $C: [a, b] \rightarrow E_2$ se numește curbă închisă dacă

$c(a) = c(b)$ și $c^{(i)}(a) = c^{(i)}(b) \forall i \geq 0$.

Def 5. O curbă $C: I \rightarrow E_2$ este parametrizată canonic, dacă

$\|c'(s)\| = 1, \forall s \in I$.

Pentru a stabili prima egalitate din (1) vom folosi formula lui Green

$$\int_{\text{Im}c} P(x, y)dx + Q(x, y)dy = \iint_D \left(\frac{\partial Q}{\partial x} - \frac{\partial P}{\partial y} \right) dx dy, \text{ unde } P \text{ și } Q \text{ sunt}$$

funcții diferentiabile definite pe D .

Dacă în formula lui Green luăm $Q(x, y) = x$ și $P(x, y) = -y$ atunci obținem:

$$S = \iint_D dx dy = \frac{1}{2} \int_a^b [x(s)y'(s) - y(s)x'(s)] ds = \int_a^b x(s)y'(s) ds = - \int_a^b x'(s)y(s) ds.$$

¹ Prof., Liceul cu Program Sportiv “Iolanda Bala Sotter”, Buzău
e-mail: roxanastnc@yahoo.com

Teorema : Consideram o curba plana regulata, simpla si inchisa, avand lungimea

L si fie S aria domeniului

D marginit de curba C . Atunci (*) $4 \leq L^2$.

Semnul egal are loc daca si numai daca curba C este un cerc.

Inegalitatea (*) poarta numele de inegalitatea izoperimetrica.

Demonstratie:

Fie t_1 si t_2 doua drepte paralele, tangente la curba data astfel incat toate punctele curbei sa se gaseasca in regiunea cuprinsa intre t_1 si t_2 . Fie $2r$ distanta dintre cele doua drepte si $C(O,r)$ un cerc tangent dreptelor t_1 si t_2 .

Alegem sistemul de axe carteziene ortogonale cu originea in O si axa a absciselor paralela la t_1 dusă prin O .

Curba considerata este:

$$C : [0, L] \rightarrow E_2, c(s) = (x(s), y(s)), \|c'(s)\| = 1, \forall s \in [0, L]$$

Pe cercul $C(O, r)$ alegem ca parametru pe s .

Deci cercul $C(O, r)$ este imaginea aplicatiei diferentiabile:

$$C_1 : [0, L] \rightarrow E_2, c_1(s) = (x(s), y(s)).$$

Folosind formula (1) din lema anterioara, obtinem ca aria cercului este data de:

$$(2) \pi r^2 = \int_0^L x(s)y'(s) ds$$

Aria S a domeniului D marginit de imaginea aplicatiei C este:

$$(3) S = - \int_0^L x'(s)y(s) ds,$$

$$\text{Din (2) si (3)} \Rightarrow r^2 + S = \int_0^L [x(s)y'(s) - y(s)x'(s)] ds \leq$$

$$\leq \int_0^L \sqrt{[x(s)y'(s) - y(s)x'(s)]^2} ds =$$

$$= \int_0^L \sqrt{[x^2(s) + y^2(s)][y'^2(s) + x'^2(s)] - [x(s)x'(s) + y(s)y'(s)]^2} ds =$$

$$= \int_0^L \sqrt{r^2 - [x(s)x'(s) + y(s)y'(s)]^2} ds \leq \int_0^L \sqrt{r^2} ds = rL,$$

Inmultind (6) si (8) obtinem :

$$(\sqrt{r^2 + S})\sqrt{r^2 S} \leq \left(\frac{r^2 + S}{2}\right)rL \Rightarrow r^2 S \leq \frac{r^2 L^2}{4} \Rightarrow$$

$\Rightarrow (*) 4 S \leq L^2$ (adica tocmai inegalitatea care trebuia stabilita).

Singurul lucru pe care îl mai avem de arătat este acela că în (*) avem egalitate dacă și numai dacă curba C este un cerc.

Necesitatea:

Presupunem că curba C este un cerc de rază r, atunci avem:

$$4 S = 4 \pi r^2 = (2 \pi r)^2 = L^2.$$

Suficiența:

Reciproc să presupunem că avem egalitatea:

$$4 S = L^2$$

și să demonstrăm că curba C este un cerc

$$(9) \quad r^2 4\pi S = L^2 r^2, (9)' \quad 2\sqrt{\pi r^2 S} = rL$$

$$\text{Din (8) și (6)} \Rightarrow (10) \quad 2\sqrt{\pi r^2 S} \leq \pi r^2 + S \leq rL \Rightarrow (11) \quad \pi r^2 + S = rL$$

Tinând seama de drumul parcurs pentru stabilirea inegalității (6), egalitatea (11)

ne arată că trebuie să avem :

$$(12) \quad x(s)x'(s) + y(s)y'(s) = 0, \forall s \in [0, L]$$

$$(13) \quad x(s)y'(s) - y(s)x'(s) > 0, \forall s \in [0, L]$$

Deoarece curba C este regulata (12) poate fi scrisa sub forma $(12)' \frac{x(s)}{y'(s)} = -\frac{y(s)}{x'(s)} = \lambda(s)$, unde

$\lambda : [0, L] \rightarrow \mathbb{R}$ este o functie diferentiabila

Din $(12)' \Rightarrow \lambda^2(s) = \frac{x^2(s)}{y'^2(s)} = \frac{y^2(s)}{x'^2(s)} = \frac{x^2(s) + y^2(s)}{y'^2(s) + x'^2(s)} = r^2 \Rightarrow (14)\lambda(s) = \varepsilon r$, unde $\varepsilon = 1$ sau $\varepsilon = -1$

Din $(12)'$ si $(14) \Rightarrow (15) \begin{cases} x(s) = \varepsilon r y'(s) \\ y(s) = -\varepsilon r x'(s) \end{cases}$ Tinand seama de (15) conditia

(13) $(\varepsilon r y'^2(s) + \varepsilon r x'^2(s) > 0)$ implica $\varepsilon = 1$

Deci avem $y(s) = -rx'(s) \Rightarrow x'(s) = -\frac{y(s)}{r}$ si din $x'^2(s) + y'^2(s) = 1$,

avem $\frac{y^2(s)}{r^2} + y'^2(s) = 1 \Rightarrow \frac{y'(s)}{\sqrt{r^2 - y^2(s)}} = \pm \frac{1}{r}$ care prin integrare

duce la (16) $y(s) = r \sin(\pm \frac{s}{r} + s_0)$, $s_0 = \text{const}$ tan ta .din (16) si

$y(s) = -rx'(s) \Rightarrow x'(s) = -\sin(\pm \frac{s}{r} + s_0) \Rightarrow$

$\Rightarrow (17)x(s) = \pm r \cos(\pm \frac{s}{r} + s_0) + a$, $a = \text{const}$ tan ta.

Din (16) si (17) $\Rightarrow (18)[x(s) - a]^2 + y^2(s) = r^2$

Din 4 $S = L^2$ si (11) $\Rightarrow (19)L = 2 r$

Din (18) si (19) \Rightarrow curba cautata este cercul cu centrul in punctul $(a,0)$ si raza r, reprezentat de curba

$C : [0, L] \rightarrow E_2$, $c(s) = (\pm r \cos(\pm \frac{s}{r} + s_0) + a, r \sin(\pm \frac{s}{r} + s_0))$.

Observa ie: Este evident că aria domeniului plan mărginit de o curbă închisă i convexă având lungimea L, este mai mare decât aria domeniului plan mărginit de o curbă închisă neconvexă având lungimea L. Din această cauză în demonstra ia teoremei curba C am considerat-o convexă.

2. Câteva observații ale „inegalităților izoperimetrice”

O1. În 1827, Jacob Steiner (1796–1863) a demonstrat pentru prima oară teorema următoare:

„Dintre toate figurile plane, convexe, izoperimetrice (adică care au aceeași lungime) aria maximă este realizată de cerc”.

O2. În 1916, Blaschke Wilhelm (1885-1961) demonstrează următoarea teoremă :

„Pentru orice curbă plană, închisă, de lungime L și arie A avem $4\pi A \leq L^2$.
 $4\pi A = L^2 \Leftrightarrow$ curba este un cerc”.

O3. În 1921, Carleman Torsten (1892-1949) a demonstrat inegalitatea izoperimetrică pentru curbe pe suprafețe minimale.

O4. În 1933, E.F.Beckenbach și F.Radó demonstrează inegalitatea izoperimetrică pentru curbe pe suprafețe de curbură gaussiană negativă.

3. Consecințele ale inegalităților izoperimetrice:

C1. Dintre toate triunghiurile izoperimetrice (care au același perimetru) aria maximă o are triunghiul echilateral (Zenodor, sec.2 în Hr.).

Demonstratie: Se va ține cont de următoarea propoziție:

Ⓢ „Dacă factorii unui produs au suma constantă, atunci produsul lor este maxim dacă factorii sunt egali”. Avem $S = \sqrt{p \cdot (p-a) \cdot (p-b) \cdot (p-c)}$, aria triunghiului și $a+b+c = \text{const.}$ (din ipoteză), $p = \frac{(a+b+c)}{2} = \text{const.}$; a, b, c - variabile.

S este maxim $\Leftrightarrow S^2$ este maxim \Leftrightarrow produsul $(p-a) \cdot (p-b) \cdot (p-c)$ cu suma factorilor constantă este maxim $\Rightarrow p-a = p-b = p-c \Rightarrow a = b = c$ (q.e.d.).

C2. Dintre toate patrulaterele inscriptibile, izoperimetrice, aria maximă o are patrulaterul (Zenodor).

Demonstratie: Considerăm patrulaterul inscriptibil de laturi a, b, c, d . Din ipoteză, $a+b+c+d = \text{const.}$ Aria patrulaterului inscriptibil, este dată de formula: $S = \sqrt{(p-a) \cdot (p-b) \cdot (p-c) \cdot (p-d)}$, unde $p = \frac{(a+b+c+d)}{2} = \text{const.}$ Avem suma: $(p-$

$a)+(p-b)+(p-c)+(p-d)$ constantă, și din propoziția Ⓢ $\Rightarrow p-a = p-b = p-c = p-d \Rightarrow a=b=c=d$ (q.e.d.).

C3. Un poligon de laturi date, are aria maxim , dac este inscriptibil. (enunat de Christian Huygens (1629-1695) în 1675 și demonstrat de Gabriel Cramer (1704 -1752) în 1752).

Demonstra ie: Fie două poligoane P și P' formate cu aceleași laturi, cu P înscris într-un cerc și P' neinscriptibil. Pe laturile poligonului P' purtăm exterior segmente de cerc, corespunzătoare laturilor poligonului P . Obținem astfel o linie curbă (C') izoperimetrică cu (C). Din inegalitatea izoperimetrică avem $Aria(C) > Aria(C')$.

$Aria(C) = Aria(P) + Aria(\text{segm. de cerc}) > Aria(P') + Aria(\text{segm. de cerc}) = Aria(C')$
Deci $Aria(P) > Aria(P')$ (q.e.d.).

C4. Dintre toate poligoanele izoperimetrice cu același număr de laturi, poligonul regulat are aria maxim . (Zenodor)

Demonstra ie: Din consecința 3 avem că poligonul de arie maximă este inscriptibil. Pe de altă parte, acest poligon trebuie să aibă laturile egale. În caz contrar, presupunem $AB \neq BC$ și construim triunghiul isoscel $AB'C$ cu același perimetru cu $\triangle ABC$. Dar $Aria(AB'C) > Aria(ABC)$ și obținem un poligon izoperimetric de arie mai mare, ceea ce este contrar ipotezei. Poligonul care extremează aria, are deci toate laturile egale, și fiind inscriptibil, este regulat.

C5. Dintre toate poligoanele echivalente (cu aceeași arie), de același număr de laturi, poligonul regulat are perimetrul minim.

Demonstra ie: Fie P un poligon oarecare, de arie a și perimetru p , și P', P'' două poligoane regulate de același număr de laturi cu P , astfel încât P' este echivalent cu P ($a' = a$) și P'' izoperimetric cu P ($p'' = p$).

Deoarece P'' este izoperimetric cu P și P'' este regulat, rezultă din **C4** $a'' > a$.

$$\begin{cases} a'' > a \\ a = a' \end{cases} \Rightarrow a'' > a' \Rightarrow p'' < p. \text{ Din } p'' = p \text{ și } p'' < p \Rightarrow p < p \Rightarrow P' \text{ are perimetrul minim (q.e.d.).}$$

Not : Am optat pentru aceste consecințe deoarece, pot fi înțelese ușor de elevii din liceu și de cei din clasele terminale din gimnaziu.

Bibliografie:

1. N. Mihăileanu - „Istoria matematicii”, vol.1, Editura Enciclopedică Română, București, 1974.
2. N. Mihăileanu - „Istoria matematicii”, vol. 2, Editura Enciclopedică, București, 1981.
3. L. Nicolescu - „Geometrie”, Editura Universității București, 1993.
4. N.Stanciu, *Matematică gimnaziu & liceu*, Editura „Rafet”, Rm. Sărat, 2007
5. N.Stanciu, Câteva consecințe ale „inegalităților izoperimetrice” – *Recreații Matematice*, nr. 2 / 2005, Iași